

en zag. Gezichten in me en gezichten op irde volk.

Inde het Evangelie van de Revolutie doorgetrokken. Kuyper vormde een Calvinisme dat de bedoeling had om de Revolutie te overwinnen, zij het na een eigenover die van de voor de nieuwe aan in geen tegenstelling tot Groen van Prae voor den weg. Naast het: „Er staat geschied”. Hij was historisch weg. Hij was Kuyper-gewest. Die weg was de weg, de zuiverste en opvatting van de God als den Schepper. Het vordert de gaven en talenten, hem te verheerlijken, ridders tot de vrijheidsrijnen, opdat zij rijken zouden. Vrijge leven van de, opdat in dat eigen Zijn Woord regeert, dat de Staat opvoeding toedien, schrift aan de oorden incipiente red, dat de school aan de schap. En daarin wetenschap Gods, zoo kwam Kuyper van de onschijn, opgelegd en har, Rutgers en De Savat schrift niet anders Christus, zich in de plaatselijke heid in Christus en geloofs en ook de (5) zich niet anders loof en dezelfde be, tot onderling ar toch, dat Christus (standige, ant-

vrijwillig me n daarin als gelien, als dit verband is verbreken. En, verband onzer Geref, in deze landen g

rug. Zoo kwam d il, waarin het Calv word en opstond o eenen des publiek n.

ve Gode dank togrugzien een tou van id? Ik weet het, bij haar eerste hoop, eerste vuur zijn krich, als het eerste pter ruste is gegaa, g tegen insinking w wijzen?

heel vroom als me gemeene klacht o hangen. Maar men ten aanwijst waan afdwaling bespreekt. En toch de laatste. Dat is het: „Gij zij de-ontdekking en be in tot den bodem de te worden. Zulk een me. De zaak zelf is al de boodschap onbedrongen worden te doe ik hier.

nen van onze geste d leiden tot een gan tot bekeering. Ik gelende punten, die n mer bereid de bewijzen. door mij te noeme van de tweede Revél Of niet?

erkrecht, of, wil ie. Ik heb daar troe dies kort over zijn punt in kwestie niet.

Zie maar, om een engen, de inaugurele ar in het kerkrecht, penlijk verwekkom, al mij gericht. Ik heb hij uitsprekt in de, de zaak zelfstandig oordeel gaat vorme, ens zal zijn: a an isbruik-over-de-keel ar de zuiverheid der dat dies ook de ulselve geen beslissende Schriftuurlijke ons Geref, kerkrecht edt: en d. de daar mij

voorstans kerkrechtelijke beginselen die der Doleantie zijn. Het punt waar het op aankomt is in deze kwestie niet dit en geen ander: Hebben de meerdere vergaderingen in haar tuchtrecht de bevoegdheid kerkeraaden te zeten, ja, dan neen? Met dat toe te stemmen zijn kerkeraaden, ik kan het niet anders zien en mag het niet anders zeggen, in beginsel van de oude lijn (die der Schrift, die van Wezel en Embden, die van de Doleantie) afgeleiden en op de lijn van het collegialisme overgegaan. En men noeme ons geen Independenten, om eigen niet te bedekken, want wij erkennen ten volle de macht van het gezag der meerdere vergaderingen, ook haar tuchtrecht, maar niet op die wijze. Wel uitzetten (eener overbarstige kerk) als tuchtmaatregel, tot zij zich gereformeerd betoet, maar niet afzetten van den kerkeraad in die Kerk door het kerkverband.

Dit laatste (a) de autonomie der plaatselijke kerk aan. En het heeft den Heere behaagd Zijn geestelijk lichaam in instituten te openbaren en dit te doen in de plaatselijke kerken, zooals de Heilige Schrift ons leert. En met alle erkenning van den plicht van het kerkverband door innerlijke drang (van geloof en geestelijke eenheid) en erkenning van de leiding der apostelen tot een kerkverband (Hand. 15) ligt nergens eenig Schriftuurlijk gegeven, dat dit kerkverband de door Christus gewilde autonomie of eigenheid der plaatselijke kerk zou schenden. Dit karakter van eigenheid vordert, dat het kerkverband wel bijstaan en helpen kan tot reformatie in een gedeformeerde kerk, maar dat de kerk zelve de reformatie verrichten moet. Zóo leert de Schrift, zóo werd het federatief kerkverband oorspronkelijk gelegd, zóo bracht de Reformatie het weer, zóo zeeerde de Doleantie het bij vernieuwing.

De andere weg is die van Dr Klein o.s. Zij zetten kerkeraaden af, maar de kerken der Doleantie deden dat niet. Dat zou toch op haar weg gelegen hebben, hadden zij in zulke leeringen geloofd.

Dat afzetten van kerkeraaden door het kerkverband maakt het kerkverband (de andere kerken) een macht boven den kerkeraad. Door het feit van het afzetten van een kerkeraad onttaardt het kerkverband naar gereformeerde opvatting. In de wijze van tucht door zij voorgestaan is dat niet zoo. Dan blijft de autonomie der kerk ongerept.

Afwijking is erg, maar nog erger is het als er geen geestelijke kracht tot onderzoek en oordeelen bij een volk gevonden wordt. En dat is iets, waarover ik in deze materie bijzonder klaag. Men gelooft het wel zooals professor Die of Die het voorstelt. Doch we zullen allen, die geestelijk kroost der Doleantie, ons profetisch ambt uitoefenen en onderzoeken of deze dingen alzo zijn. Zoo we dat profetisch ambt niet gaan uitoefenen, dan zijn we in dit stuk, maar ook in alle ander stuk, weg.

1) Terwijl ik de proef van dit artikel corrigeer, krijg ik van een vriend „De Heraut” van 23 Febr. j.l. Deze doet mij een temeer sandrang vragen: O ch, laat nu eens ieder de zaak onderzoeken en zelfstandig oordeelen. Dan zal hij zien wat er overloft van dat „op afdoende wijze weerlegd”, en „zich niet vergissen” door ondergetekende in deze kwestie. De van de zaak studie maakt zal tot heel andere conclusies komen. Ook zal hij zich moeten bedroeven over de manier van debatteren van „De Heraut” uit die dagen, welke manier zeker geen bewijs van sterkte is. De schrijver van het „Heraut”-artikel moest destijds zelf erkennen, dat hij geen Schriftuurlijk bewijs voor zijn stelling had. Ik heb er wel, gelijk ik toen aantoonde. Wie er aan twijfel komt met zijn argumenten. Mits op behoorlijke wijze en met eerbij. Het doet mij leed dit alles te moeten zeggen, maar ik moet wel.

v. L.

Waar is de scheidbrief?

Het zal de aandacht hebben getrokken, dat in de Amsterdamse vergadering, die onlangs van hervormde zijde belegd is, om over de doleantie te spreken, weer het bekende motief naar voren is gebracht van den „scheidbrief”, dien de Heere „nog niet” aan de „moeder” der sprekers van dien avond, de Ned. Herv. Kerk gegeven heeft. Blijkbaar heeft de redenaar wat ik in „Ons Aller Moeder” daarover schreef of niet gelezen of ijdelheid bevonden. Laat ons, nu ik van verscheiden kant brieven over deze hervormde doleantiebespreking, en speciaal over dat „scheidbrief”-motief ontving, eens luisteren naar de stem van wijlen Dr J. C. Sikkel, „Troost mijn Volk” I—XLVIII; één onzer lezeressen schreef op verzoek van haren heer-gemaal-medelezer het citaat over:

Waar is de scheidbrief?

Jes. 50:1—3.

Het Verbond des Heeren vertroost zijn Kerk, maar vermaant haar ook. En altoos weer moeten die vermaning en die vertroosting door Zijn Woord haar worden toegebracht.

De Heere handhaaft Zijn Verbond. Hij breekt het niet. Hij spreekt tot Zijn Gemeente niet buiten Zijn Verbond om, maar altoos uit dat Verbond. En waar de kinderen, die in dat Verbond geboren zijn, Hem verlaten en verwerpen, daar oordeelt Hij ze naar dat Verbond. Hij verwijt hun dat Verbond. In het heden tot bekeering roepende.

Nooit heeft Hij Zijn Bondsvolk weggezonden. Nooit heeft Hij tot één der kinderen Zijns Volks gezegd: „Ziek Mij te vergeefs!”

Men heeft het Schriftwoord, waarbij we hier staan, misbruikt, om onkundigen te misleiden, alsof de Heere niet wil, dat de banden, waarin eenig kerkelijk instituut geraken kan, ooit worden losgemaakt; de banden aan leugeneleerders en valsche leer, aan de goddelooze vermenging van de waarheid en de leugen,

van Christus en Belial. Men heeft alle scheiding en reformatie aan de Kerk van Christus met dit Schriftwoord willen verbieden, omdat, waar de Heere geen scheidbrief gegeven heeft, ook wij dat niet mogen doen.

Maar de Heere heeft aan Satan en aan alle onrechtigheid reeds in het paradijs den scheidbrief gegeven. Hij heeft in Noachs ark den scheidbrief gegeven aan de goddelooze wereld.

En in de uitleiding van Abraham, in de instelling van het Sacrament, in de verlossing uit Egypte, in den dood van Christus, in de roeping tot de Gemeente, in de wedergeboorte door den H. Geest, heeft Hij altoos weer den scheidbrief vernieuwd en bevestigd, waarmee Hij, al wat niet uit God is, ten doode verwijst. Het Verbond en het Verbondssteeken zijn een altijd doorgaande scheidbrief, die uitgevoerd moet worden door al Gods volk. Zoo werden wij door den Heiligen Doop vermaand en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid, dat wij den Heere, onzen Verbondsgod, getrouw zouden zijn, Hem zouden aanhangen en liefhebben, en daartoe de wereld zouden verlaten, onze oude natuur dooden, om in een nieuw godzalg leven te wandelen. Dit scheidingsverbond, en dit scheidingssteeken verplichten tot scheiding, tot den strijd tegen de zonde, de wereld, den duivel en zijn rijk.

Wie is toch de Moeder, van welke wij niet scheiden mogen?

Het is Jeruzalem; het ware Jeruzalem; dat eertijds een schaduw had op aarde, maar thans niet meer. Onze Moeder is het Jeruzalem, dat boven is; dat vrij is. Het is de Gemeente, die aan den Christus gegeven is; die Hem toebehoort; en die slechts gehouden is, om als Gemeente naar Zijn Woord te hooren en te leven.

Tot elke macht, die aan het kerkelijk instituut andere banden zoekt aan te leggen, en alzoo de Gemeente in zonde en wereld wil afleiden, heeft Gods Bondsvolk te spreken: „henen uit!”

Slechts het Verbond naar het Woord mag zij niet verloochenen, noch verbreken.

Dat Verbond mag zij niet schenden.

Zij moet geheel naar dat Verbond leven en daar naar haar gestalte zoeken.

Alleen overeenkomstig dat Verbond, hetwelk immers den kring trekt, waarin de Heere Zijn Jeruzalem op aarde openbaar maakt, moet zij het Woord hooren, belijden, doen bedienen en beleven.

In dien Verbondskring, — in dat Verbondsbeginsel, hebben wij de Moeder te zien; aan haar als onze Moeder getrouw te zijn; voor haar ons leven als Kerk van Christus te doen strekken.

Tegen alle Verbondsverloochening gaat daarom bij alle ellende der Kerk des Heeren Woord dreigend uit. En die Verbondsverloochening zal de uitgeworpen kinderen des Koninkrijks in de eeuwige pijn doen tandenkaarsen.

Zoo komt dan ook het Woord Gods bij de Gemeente altoos uit dat Verbond en voor dat Verbond op.

Zij glijd af, zinkt weg, schijnt onder te gaan. De levendigheid van haar leven wijkt. De genieting uit den schat des Verbonds wordt haar vreemd. Haar oog verduistert; zij mist de koestering, den gloed en den glans, den rijkdom en de weelde van het licht. Het Woord schijnt als te versteenen; het rimpelt in; het verschrompelt voor haar blik; het wordt dor en oud. De kracht des Geestes in de bediening des Woords wordt niet gekend. De gaven des Geestes in de toerusting der Dienaren blijven weg. In de gemeenschap der geloovigen is het geuwerig arm. Tot de bezieling der Kerk schijnt het Woord onbekwaam. Het lichaam dreigt uitte te vallen. Slechts in kleiner kring vindt men eenige voeling. De stroom, die aller leven moet uitbrengen, is een dorre vallei geworden. Slechts hier en daar, hooger op sijpelt een straaltje of blijft een plasje over. Het Woord Gods wordt daarvoor pasklaar gemaakt. Het wordt voor een ongrijpbaar volkje Gods, uit losse vromen op te tellen, gebruikt. Dat is te zeggen, — niet het Woord, de Schrift, gelijk die slechts in Abraham's Tent, in Christus' Gemeente, als het Woord des Koninkrijks spreekt. Maar een tekstje, een woordje: als een sappige bes aan de dorre takken der Schrift stukgedrukt voor dien man en die vrouw en die vromen, tot latenis in hun woestijntoestand. En voorts worden de blaren dor en wel, afgeplukt en in den wind gestrooid, om den ontwaarden, genadeloozen hoop in het aangezicht te waaien met de grauwe mistwolk, die rampzaligheid profeteert over de dooden, — zonder onderscheiding.

Zoo sukelt het volk voort, en zoo verpuint de Kerk al meer. Voor haar goed figuur alleen, voor haar uitwendige behoeften en belangen, voor den gewilden vorm, nog een uitwendige gestalte vasthoudend; — een zaakje met een zakje; — met knappe sprekers misshien; en een paar menschen met geld; misshien een weeshuis en een armhuis als hoogst beschillen.

Maar zonder te leven in en uit den schat des Verbonds. Zonder de weelde der Moeder. Zonder het Jeruzalem, dat boven is, te realiseeren op aarde.

Dat geeft dan de Kerk zelfs op. Ze trekt er den schouder voor op, al houdt ze den kinderdoop nog aan. In de preek hoort zij er niet van. Blijkbaar is zelfs voor de dienaren des Woords dat Verbond niet de realiteit van het Woord.

Het Verbond staat voor hen niet in de Schrift en de Schrift staat niet in het Verbond.

De Moeder is weg.

En het volk gevoelt er zich als verlucht bij. Het herademt, als er weer een preek voor de losse levende loslevende Godskinderen komt, — zonder het Verbond, — zonder Moeder.

O land! land! hoor des Heeren Woord: „Waar is de scheidbrief van uw Moeder, waarmee ik haar weggezonden heb?”

Tot onze schuld moeten wij komen. Allereerst zij, die den Heere mogen kennen en liefhebben. Zij zijn schuldig, zeer schuldig. Wij, begenadigden, wij en onze vaders.

Om des Verbonds wille.

Vroom en vrij willen wij zijn, getroost worden en

gezalfd. Met Jeruzalem in puin. Zonder Stad Gods voor onze kinderen. Terwijl het Verbond Gods onzer zijds verscheurd onder onze voeten ligt. Terwijl de Dienst des Woords het Verbond verzaakt. Terwijl de Schrift geplunderd wordt voor het willekeurige leven, gelijk weleer de Tempel, beroofd van haar goud. Wij brengen heel den schat van het heilighdom naar den lommerd, om weer een Zondag door te komen met een lekker hap.

Intusschen heeft de Heere zoo niet gedaan!

Hij heeft Zijn volk dag en nacht tot Zijn Verbond geroepen. Heel de Schrift door. Alle eeuwen door. Maar dat hoorde men niet. Daarvoor was geen antwoord. En als het gehoord werd, — ach, hoe licht gaf zells de ontwaakte voor een zoeten beker, voor een lief woord in een moeien vorm, voor een gevoelig oogenblik, het beginsel van Gods Kerk, de Moeder, den Verbondseisch bij het Woord weer prijs!

Maar is dan ook dat Verbondsbeginsel wel te handhaven?

Is het wel bruikbaar als onverbiddelijk beginsel bij den Dienst des Woords? Zou het dan wel tot bekeering komen met de jongelui? Zouden de vromen dan wel tot hun recht komen? Zou het volk nog wel vatbaar zijn, om zoo van de stichtelijke oogenblikken, stemmingen en woordjes tot de Schrift in Verbondmatigen zin gebracht te worden? Het volk kent de Schrift niet. Het kent de historie niet. Het leeft geheel los van Eva en Abraham. De vromen zijn pas begonnen bij hun bekeering. Voor dien tijd was er voor hen niets. Ze hadden geen Moeder. En sinds hun bekeering zijn ze ieder een apart kind Gods, met wien de Heere naar hun denken alleen onderhandelt.

Zij kennen geen leven in de Verbondslinie. En een leernaar moet toch in hoofdzaak ook laten uitkomen, dat hij ook zoo ligt; daar kennis aan heeft; hij moet hen daarin dienen. Dan komt er nog wat van. Anders niets!

O land, land! O volk Gods!

Ja, zoo wordt uw scheiding zonde. Zoo verloochent ge de Moeder, die de Heere niet weggezonden heeft.

Zoo hoont ge den Heere, die het alleen weet en Wiens weg alleen de rechte is.

Is Zijn hand verkort? Is er in Hem geen kracht?

Ja bij uw geestelijk zaakje kunt gij alles uitrekenen, en, als gij samenreken, houdt gij nog over!

Maar bij het Verbond uws Gods komt gij allen te kort en doet uw ongerechtigheden u vergaan.

Daar echter is de Heere God, de Verbondsgod, de almachtige Verlosser.

Hij maakt door Zijn schelding uw zee en rivieren droog, dat uw visch in verrotting stinkt. Hij maakt uw hemel zwart en werpt u in hange boete neer.

Maar Hij ook maakt Zijn Verbond heertlijk.

Hij leidt Zijn Bondsvolk uit als een Bruid, die haar versiersel draagt.

Een Moeder, wier kinderen leven.

N. G. J. van Schoonenburg over de Buchmanbeweging.

„De Nederlander”, die tegenwoordig tegenover de gereformeerden veel teekenen van onevenwichtigheid vertoont, en daarom in theologie is ietwat uit den koers geslagen is, ontvangt soms inzendingen of bijdragen, die tot nuchterder oordeel opwekken. Zoo schrijft N. G. J. van Schoonenburg in dit blad onder het opschrift: „De Groepsbeweging en de Kerk”:

Ik moet mij allereerst verzetten tegen het trekken van een parallel van de groepsbeweging met het Réveil. In de eerste bevinden zich in hoofdzaak menschen, die nimmer actief aan eenig kerkelijk leven hebben deelgenomen en bij voorbaat — en niet uit eigen ervaring — zeggen, dat de kerk „het” hun niet kan schenken. Terwijl de mannen van het Réveil uit eigen ervaring spraken, indien zij hun meening te kennen gaven, dat er in de kerk niet voldoende „leven” was. Daarom waren zij gerechtigd tot critiek, en is het gros van hen, die de groepsbeweging volgen, dit niet.

Overigens hebben de mannen van het Réveil de rechte positie van de kerk niet kunnen bepalen. Want het „ambt der geloovigen” konden ze niet in zijn consequenties. De auteur vervolgt (hij bestrijdt een ander):

Ik kan niet profeteeren, wat er over honderd jaren zal zijn! Ik ben het met den schrijver eens, dat de persoonlijke antipathieën van kerkelijke pausjes en godjes dan wel verdwenen zullen zijn. Maar dan moet er aanstonds een toegevoegd worden, dat dit ook het geval zal zijn met de pausjes en godjes uit de Buchman-beweging, die vinden, dat zij eigen kerke moeten spelen, als b.v. in Amsterdam. Terwijl de Kerk van Christus nooit zal ondergaan, of zij zich bevindt in het restant van een opwekkingsbeweging, of in het restant van een uitwendige kerk.

Ten slotte:

En ik kan mij voorstellen, dat een predikant, die in stille trouw zijn herderlijk werk vervult en niet vlucht uit zijn ambt — waaruit moge blijken, dat hij het waarlijk van God ontvangen heeft — het moeilijk moet hebben, als hij van een collega leest, dat „hij nu eens geen preek zal houden” en dat dat dan door dertien honderd menschen voor het ware wordt aangezien. Zou God, voor wien de eeuwen zijn als dagen, iets om het getal geven? Voorzover telkenmale in de Oxfordbeweging dit getal naar voren wordt gebracht, is het telkenmale niet anders dan precies dezelfde menselijke ijdelheid, die partijen speelt. En dan is er wat dit betreft, nog niet veel verbeterd onder de menschen.

Tenslotte: de schrijver moet het nu niet zoo erg vinden, dat de verhalen, als de kritiekaster deed, gedaan worden. Want heel wat boeken en boekjes van Oxford-menschen bevatten nu eenmaal van deze dwaze en onbelangrijke verhalen en op heel wat house-parties zijn, naar bericht werd, vreemde vertooningen gelou-

den, die allermint iets met opwekking hebben uit te staan.

Maar waar het om ging: men kan nooit een opwekkingsbeweging, die slechts in andere, en dikwijls precies dezelfde verschijning komt, als zoovele van haar voorgangers, stellen tegenover de Kerk van Christus, die er eeuwen geweest is en tot het laatste der dagen er zal zijn.

Psalmberijming Ds. Gunst.

Ds J. W. Gunst vervolgt zijn psalmberijming in „Leidsche Kk.“ Hier volgen de beide eerste coupletten van Psalm 19:

1. Der heem'len wond're siem
Verkondigt de eer van Hem
Die alle dingen riep;
Het diepe blauw omhoog,
Gespannen als een boog,
Vertelt, dat God het schiep.
De dag stort aan den dag
En sprake uit, die ontzag
Voor 't werk van God komt vragen.
De nacht spreekt tot den nacht:
Zoo wordt Gods eeuw'ge kracht
En wijsheid voorgedragen.

2. Geheel de wereld door
Richt zich een luist'rend oor
Naar 'tschoone scheppingslied,
Dat zich van uur tot uur
In 't rijk van Gods natuur
Aan gansch de menscheit biedt;
Al spelt dit lied geen woord,
't Klinkt toch van oord tot oord
Zoo duidelijk en krachtig,
Dat het verstaanbaar gaat
Tot alle volk en staat,
Naar 't plan van God Almachtig.

Onze lezers wijzen we op de uitlegkundige verbetering inzake „geen spraak en geen woorden“. Ds. Gunst geeft zelf daarop deze toelichting:

Couplet 2, regel 7: Noordzij: Geen spraak is het, geen woorden zijn het; Valeten-Obbink, in een noot: De bedoeling schijnt te zijn, dat de hemelen in taal zonder woorden Gods lof verkondigen; Leidsche Vertaling: zonder spraak en zonder woorden; Baethgen: Nicht eine Botschaft und nicht Worte deren Schall unhörbar wäre.

Woorden spellen, Ina Boudier-Bakker in Aan den Overkant: zich zóo opdrong aan 't oog, dat zij altijd eindigen moest met er allerlei woorden uit te gaan spellen.

Regel 11 en 12: Gunkel in Ausgewählte Psalmen: Keine Sprache, keine Worte — Nicht vernommen wird ihre Stimme, und doch, in alle Lande geht aus ihr Schwall, bis ans Ende der Erde ihre Reden! Rom. 10: 18: Hebben zij het niet gehoord? Ja toch, hun geluid is over de geheele aarde uitgegaan, en hunne woorden tot de einden der aarde.

K. S.

BOEKBESPREKING

„De Macedoniër“, Zendingstijdschrift,
Gebr. Zomer en Keuning — Wageningen.

Reeds verschenen van den 40sten jaargang van ons zoo uitstekend geredigeerd zendingstijdschrift twee afleveringen. Ds. Pos schrijft over „Het berouw over de onttroning van God“, waaruit blijkt hoe hij thuis is in het Hindoeïsme. Dr. van Andel komt in zijn artikel over de zending in Korea en op Midden-Java tot de conclusie: „Gods zegen in Korea stemme ons dankbaar voor wat God daar gegeven heeft. Die zegen verlevendige ook ons geloof om in ons eigen werk een overvloedigen zegen te verwachten“. Ds. Lambooy gaat verder met zijn bestrijding van de meening van Dr. Kruijff over het Heidendom. Dr. Esser toont zijn buitengewone kennis over de Arabisch-Islamische wereld in zijn artikel over de Vrouwenemancipatie. De Joden worden ook niet vergeten. En Ds. Pol geeft getrouw zijn „Van mijn Uitkijk“. Zoo is dan de nieuwe jaargang weer best ingezet. Vinde dit tijdschrift toch den noodigen steun bij kerkeraden, verenigingen enz. Een kleine opmerking zij ons geoorloofd over „Van mijn Uitkijk“ in het nummer van Febr.; in deze rubriek komt een verslag voor over „Internationale Zondingsraad door Dr. J. R. Mott“, maar er is niet bij gezet, waaraan dit verslag is ontleend; men kan moeilijk aannemen, dat Mott het voor „De Macedoniër“ schreef!

J. D. W.

„Onze Zending“, Maandblad voor de Ger. Jeugd.

Gebr. Zomer en Keuning — Wageningen.

Evenals „De Macedoniër“ heeft ook het zendingstijdschrift voor de jeugd voor 1936 reeds twee afleveringen gegeven. De 15e jaargang begint al heel goed. Meijerink schrijft een zeer goed artikel over Bali; dit is de moeite waard om te lezen! Lok leidt de zendingsschool binnen met zijn „Tjoan komt op de zendingsschool“, ook heel best, en de goede manier, om de jeugdige (en ook de oudere!) lezers het schoolleven te doen kennen. Daar dit maandblad op mooi glanzend papier gedrukt wordt, komen de illustraties op hun voordeel uit. Hier rijst de vraag voor onze onderwijzers, of zij niet met dit blad wat kunnen doen op hun scholen.

J. D. W.

KERKNIEUWS

GEREFORMEERDE KERKEN.

Beroepen te:

Haarlem (4e pred. plaats): C. Veenhof te Harkstede.
Oosterzee: Cand. J. Waagmeester te Zaandam.

Bedankt voor:

Poortugaal: E. Masselink te Eibergen.

Intrede te:

Yerseke: Cand. A. van Egmond, Tekst: 2 Cor. 5:19.

Benoemd tot Hulpprediker:

Te Hoorn: Cand. A. W. Schaafsma te Rotterdam; voor arbeid in Noordwolde, Steenwijk en Giethoorn; H. van Minnen te Boxum.

Dr. S. Bosma.

Te Leeuwarden is 25 Febr. in den ouderdom van 77 overleden Ds. S. Bosma, emer. pred. der Geref. Kerk Lochem.

Emeritaat Ds. F. Kramer.

Door de Classis Haarlem der Geref. Kerken is, op verzoek, aan Ds. F. Kramer te Beverwijk, na meer dan 20 jarige ambtsbediening eervol emeritaat verleend.

Candidaten tot den Heiligen Dienst.

Door een betreurenswaardige vergissing van één der bladcorrespondenten is Zaterdag j.l. in de bladen opgenomen het bericht alsof de heer R. Douma, hulpprediker der Geref. Kerk te Hardenberg (O.), het beroep zou hebben ontvangen naar Oosterzee (Fr.). Dit bericht was volkomen onjuist en cand. Douma stelt er prijs op mede te deelen dat hij nog steeds elken Zondag in de gelegenheid is Kerken te dienen en een eventueel beroep terstond in aanweging zal nemen. Zijn adres is: Voorstr. 6, Hardenberg.

Jaarboek 1936 Geref. Kerk Rotterdam-Zuid.

Ons werd toegezonden, met verzoek tot aanvaarding, exemplaar van het Jaarboek der Geref. Kerk te Rotterdam-Zuid (Katendrecht). Het boekje (104 blz.) bevat de geschiedenis van het kerkelijk leven, tot de regeling van het jaar tot de avondmaalstafel in de verschillende kerkgebouwen. Interessant is een onderdeel van de geschiedenis der kerk, Katendrecht, van welke geschiedenis hier hoofdstuk X gegeven wordt. Zoo houdt men de belangstelling levendig, troffen wel een mededeeling inzake „vrouwen V.U.-plan“ maar niet inzake correspondent Theol. School. Waar natuurlijk niet gezegd is, dat deze zou ontbreken. Het bevat allerlei gegevens, en dwingt eerbied af door zijn rijkdom.

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK.

Beroepen te:

Urk: W. F. Laman te Middelbarnis.

GEREFORMEERDE GEMEENTEN.

Beroepen te:

Borssele en te Opheusden: H. Ligtenberg te Lisse.
Opheusden: H. Ligtenberg te Lisse.

Bedankt voor:

Benthuizen: A. Verhagen te Middelburg.
Rijssen: R. Kok te Veenendaal.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Ridderkerk: C. van Dop te Hierden.
Velsen: J. Bronsgeest te Giessen-Oudekerk.
Waspik (toez.): Cand. G. Lans Gz. te Huizen.

Aangenomen naar:

Linschoten: J. J. v. d. Berg te Dussen.

Bedankt voor:

Weert: Cand. J. J. van Zorge, hulppred. te Emmen.
scheideven.

Intrede te:

St Anna Parochie: W. F. Dankbaar. Tekst: Jes. 49:1.

Heden verscheen:

Vaderlandsche Kerkgeschiedenis

door

Ds G. van der Zee

EERSTE DEEL

Voor de Hervorming

(Tot 1528)

Prijs f2.90 - Geb. f3.75
Een volledige Vaderlandsche Kerkgeschiedenis, die als studieboek en als leesboek kan dienst doen, bestaat er in ons land niet. Er is dringend behoefte aan zulk een volledig, saamvattend, heel de Vaderlandsche Kerkgeschiedenis overzichtelijk behandelend boek.

Als leerboek op verschillende onderwijs-inrichtingen en voor onderscheidene examens, als studiebron voor Mannen-, Jongelings- en Meisjesverenigingen, als leesboek voor het huisgezin, — in al deze opzichten zal dit werk in een bestaande behoefte voorzien. Het werk zal compleet zijn in twee deelen.

In elken Boekhandel
Prospectus gratis
op aanvraag

J. H. Kok n.v. Kampen

HILVERSUM

Rookt U een fijne Sigaar?
Of preferoert U een pijp?
Dan kunt U terecht bij

SIGARENMAGAZIJN
„THE OLDSMOKER“

KERKSTRAAT 8 - HILVERSUM

Heden verscheen:

KARL BARTH

DOOR

Dr G. C. BERKOUWER

Karl Barth is een der meest belangwekkende figuren van onzen tijd. Zijn opvattingen vinden enerzijds instemming en waardeering, doch worden anderzijds bestreden. Door blad en tijdschrift en brochure, door pers en radio is de naam van Karl Barth alom bekend. Toch vragen velen: wie is Karl Barth? wat leert hij? hoe zijn zijn gedachten hierover en daarover? waarom wordt hij bestreden? hoever strekt zijn invloed? In dit boek van Dr. Berkouwer vindt men op al deze en veel meer vragen een antwoord. Het zijn vragen, die niet alleen in theologischen kring worden besproken, maar ook daarbuiten leven onder mensen van allerlei richting. Barth's denkbeelden laten zich niet opsluiten in de studeerkamer, maar raken het volle leven. Daarom is dit werk van Dr. Berkouwer van actuele betekenis voor breede kringen.

304 pag. kl. kwarto. Prijs f2.90 Geb. f3.75

IN ELKEN BOEKHANDEL VERKRIJGBAAR

UITGAVE J. H. KOK N.V. - KAMPEN

Uitgave van OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.

Jesus' lijden, sterven en opstanding

Tweede druk

(Ineenvoeging der vier Evangelien)

door H. J. VAN KEMPEN

f 0.60

Al wat de vier Evangelisten over het Lijden, Sterven en de Opstanding van Jezus mededeelen, is hier naar tijdsorde met de woorden der Schrift gerangschikt.

Voor H.H. Onderwijzers van groot gemak bij de behandeling der Bijb. Geschiedenis in deze weken vóór Paschen.

Verkrijgbaar in iederen boekhandel, alsmede, na storting van het bedrag op postrekening No. 36000, bij de Uitgevers.

Wie wil zich belasten met het werven van abonnees op dit blad?

Aanmelding aan ons Bureau te Goes.

Er is voor ons blad met succes te werken. Vorig jaar schreven we meer dan 500 nieuwe abonnees in!

ENKELE OPMERKINGEN

OVER GEREFORMEERDE SCHRIFTBESCHOUWING

DOOR Ds. W. M. LE COINTRE

64 Bladzijden — Prijs f 0.60

Dit werkje is uitzonderend geschikt om uit te roiken als aandenken bij het doen van belijdenis en wordt bij getallen tot lagere prijs geleverd.

Kerkeraden vragen een ex. ter kennisname!

Verkrijgbaar bij den Boekhandel en bij de Uitgevers

OOSTERBAAN & LE COINTRE - GOES

VERSCHEENEN:

KERKSPLITSING

een „geloofsstuk“ en geen „waagstuk“.
Geen praal langer maar daad.

DOOR

Ds. W. F. C. VAN HELSDINGEN

Prijs f 0.25.

Bij afname van 10 exx. f 0.20 per ex.

Voor kerken waarin dit onderwerp in bespreking is, is deze brochure van zeer groot belang! Terwijl voor alle grootere kerken de brochure zeer oriënterende voorlichting geeft.

Verkrijgbaar bij den boekhandel, en, na storting van het bedrag op postrekening no. 36000, bij de Uitgevers

OOSTERBAAN & LE COINTRE - GOES

Heden verscheen:

DE MELODIE

VAN

EENIGE GEZANGEN

VAN DE GEREFORMEERDE KERKEN IN NEDERLAND

Vierstemmig gezet en voor- en tusschenspel voorzien door

L. BLAAUW

Oblongform. (21x26½)

Prijs gebonden f1.90

Deze harmonisatie van den bekenden Apeldoornschen Organist Blaauw zal in muziekkringen zeer sterk de aandacht trekken. Enkele muzikanten van naam, die van dit werk reeds kennis genomen hebben, erkennen ten volle de waarde van deze uitgave voor kerk, verering en huis.

IN ELKEN BOEKHANDEL

J. H. Kok n.v. Kampen

Chr. Muziektijdschrift

„DE HARP“

met

maandelijkse Muziekbijlage

f 1.50 per jaar

onder redactie van P. P. P. P.

Neemt proef met een abonnement en U zult algeheel doening smaken.

Administratie-Adres

1e Helmersstraat 94 - Amsterdam

Medewerker:

Almelo; D.

Mevr. G.

Dr. B. A.

Drs. Joh. L.

Ermelo; P.

Wansverd.

Pa.; Dr. J.

's-Gravenh.

Alle stukke

Prof. Dr. J.

SHOUD: Hoof

vrienden god.

22:20). — Ke

Over de „Alge

L. v. d. Zander

Evangelie en

en Kunst: Ver

Pop.-Wetensch

sterven? IL —

tanisme. V. —

tussen taal- en

het Tweede R

pondentie van

HOC

Marclon, he

Hoe komt M

god, die gelie

en toch in z

menschheid z

Hij vindt di

hij aanvaardt,

Alleen maar,

een ontzaglijk

gelie het com

en niet niet,

En hij gelo

heeft op het

Testament in

het O. T., mo

veranderinge

gens hem ee

het N. T.; pa

reinigde brief

snoer voor zi

Wonderlijk

zonder reserv

mededeeling

achtig en hij

ging aanne

valscheit is en

Nieuw Testar

Zoo komen

Marclon, di

moet eerst re

gelie zijn, hij

Judaïsme, da

Hij doet di

aan de Galat

spronkelijk n

en dat de hoc

het Judaïsme

een eigen evi

Hieruit tre

le. Het ee

alle Judaïsme

2e. De brie

een Joodsche

3e. Reeds

valsche apost

zij konden i

briefven verv

45) Harnack

gevonden heeft

valsche apostel

zijn discipelen

vreemde god

aan Petrus' bel

het een poosje

Paulus zou eel

weging steun.

Paulus hebben

erkend hebben.